

ע"פ 18766/07/18 - סאמי אבו נאב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג 18766-07-18 סאמי אבו-נאב (עציר) נ' מדינת

ישראל

המערער

סאמי אבו נאב (עציר)

על-ידי ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

סגן הנשיא י' נועם:

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית-משפט השלום בירושלים (סגן-הנשיא מרדכי כדורי) בת"פ 39034-01-18, מיום 24.5.18, שלפיו נידון המערער ל-16 חודשי מאסר בפועל, לשני מאסרים על-תנאי ולקנס בסך 3,000 ₪, זאת על-יסוד הרשעתו, על-פי הודאתו, בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית - לפי סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

2. הודאתו של המערער ניתנה בגדרו של הסדר טיעון, שלפיו הוגש נגדו כתב-אישום מתוקן. ההסדר לא חל על העונש. על-פי עובדות כתב-האישום המתוקן, ביום 8.1.18 ביקש המערער משניים מחבריו להסיעו ברכבם ללוד. כוונת המערער בנסיעתו, הייתה לרכוש סמים מסוכנים בלוד. בהגיעם ללוד, ירד המערער מהרכב, מסר 3,000 ₪ לאדם שזהותו אינה ידועה, וקיבל בתמורה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 27 גרם. בעת שהמערער והאחרים היו בדרכם בחזרה לירושלים, ניסו שוטרים לפתוח את דלת הרכב, כדי לבדוק אותו. המערער והאחרים לא נענו לשוטרים, אשר נאלצו לשבור את חלון דלת הנהג.

3. המערער יליד 1981 ולחובתו הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות. הוא נידון בשנת 2005 לשנת מאסר בפועל ולאחר מכן ל-15 חודשי מאסר בפועל, ובשנת 2008 לחמש שנות מאסר בפועל.

4. בית-משפט קמא קבע, כי מתחם הענישה ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל,

זאת, בין-השאר, לנוכח נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוגת בכל הנוגע לעבירות של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציין בית-משפט קמא, כי המערער החזיק אמנם בסם באיכות שאינה משובחת, שאותו קנה כאמור בסכום נמוך יחסית של 3,000 ₪, אך בכמות העולה פי-90 על הכמות המרבית שלגביה לא חלה החזקה כי היא משמשת שלא לצריכה עצמית. בית-המשפט הוסיף וקבע, כי פגיעתו של המערער בערכים החברתיים המוגנים שביסוד עבירת החזקת הסמים, היא ניכרת; ובהקשר זה ציין כי המערער היה זה שפנה לשני חבריו וביקש מהם להסיעו ללוד, כשמטרת נסיעתו של המערער הייתה רכישת סמים; ומדובר, אפוא, במעשה מתוכנן מראש של נסיעה לרכישת הסם והבאתו לירושלים. בכל הנוגע לעונש המתאים בתוך המתחם התחשב בית-משפט קמא לקולא בהודאתו של המערער, בנסיבותיו האישיות ובחרטה שהביע על מעשיו. כן התחשב בית-משפט בכך ששני המעורבים האחרים באירוע לא הועמדו לדין, מבלי שצוינו הנימוקים לכך. לחובתו של המערער זקף בית-משפט קמא את הרשעותיו הקודמות, אם כי היה ער לכך שמדובר בהרשעה ראשונה בעבירת סמים. אשר על כן, גזר בית-משפט את דינו של המערער כמפורט לעיל. בית-משפט קמא דחה את בקשת המשיבה להכריז על המערער כסוחר סמים לצורך חילוט רכושו.

5. ב"כ המערער מלין על חומרת עונש המאסר. הוא טוען, כי הסם שרכש המערער היה מטיב ירוד, וכי בית-משפט קמא טעה בקביעת מתחם הענישה הן ברף העליון והן ברף התחתון. הוא גורס, כי המתחם נע בין מספר בודד של חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר שאינו עולה על 18 חודשים. בכל הנוגע לעונש המתאים טוען ב"כ המערער, בין-השאר, כי המערער ביצע את העבירות בין השאר על-רקע התמכרותו לסמים, וכי לא היה מקום לזקוף לחובתו את הרשעותיו הקודמות בעבירות שבוצעו בשנים 2003 ו-2008, ובפרט כאשר מדובר בעבירת סמים ראשונה. בנוסף טוען ב"כ המערער, כי לא ניתן משקל לכך שנגד שני הנוסעים הנוספים ברכב לא הוגש כתב-אישום.

6. ב"כ המשיב גורס, כי אין עילה להתערב בגזר-הדין, לא בעניין המתחם ולא בעניין העונש המתאים. הוא הבהיר, כי שני הנוסעים הנוספים לא הועמדו לדין בגין החזקת סם הקוקאין, מחמת היעדר ראיות מספיקות; זאת בשונה מהמערער אשר הודה בחקירתו ובבית משפט בהחזקת הקוקאין. עם זאת, לא היה לב"כ המשיבה מענה ענייני לשאלה, מדוע לא הועמד לדין אחד הנוסעים בגין החזקת 86 גרם חשיש שנתפסו על גופו. מכל מקום, המערער הורשע רק בגין החזקת סם הקוקאין; וכאמור, על-פי הודאתו, הסם היה שייך לו.

7. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית; וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגזר

סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הנהוגה.

8. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה, כי דין הערעור להידחות.

העבירה שביצע המערער, דהיינו - החזקת סם שלא לצריכה עצמית בלבד, הנה חמורה בטיבה ובנסיבותיה. הנסיבות חמורות לנוכח מהות הסם - קוקאין, משקלו - 27 גרם, וכן נסיבות החזקתו - בנסיעה יזומה ומתוכננת מראש מירושלים ללוד לשם רכישתו. למותר לציין שעבירות הסמים מסבות נזק הן למשתמשים בסמים, הן למשפחתם ולסביבתם הקרובה והן לחברה בכללותה; ומשכך, יש להיאבק בהן באמצעות הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה. בגין העבירות של החזקת סמים קשים שלא לצריכה עצמית, וביניהם סם הקוקאין, במשקל דומה לזה שהחזיק המערער, קבעו בתי-המשפט מנעדים שונים של מתחמי ענישה; ובעניין זה כל צד הגיש אסמכתאות לבית-המשפט. סבורים אנו, כי בקביעת מתחם הענישה הביא בית-משפט קמא את מכלול השיקולים הרלבנטיים - בזיקה לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנהוגת; ולא קמה, אפוא, עילה להתערב במתחם הענישה שקבע, דהיינו - מאסר הנע בין 10 חודשים לבין 36 חודשים. ב"כ המערער הפנה, בין-השאר, לפסק-דין שניתן על-ידינו, שבו נקבע בגין עבירה של החזקת סם מסוג הרואין במשקל 29 גרם, מתחם ענישה הנע בין 12 חודשים לבין 30 חודשים, ואולם באותו פסק-דין ציינו כי אין עילה להתערב במתחם הענישה ההולם שנקבע "אם כי, מתחם הענישה יכול להיות בעל מנעד רחב יותר, הן ברף התחתון והן ברף העליון" (50675-12-16 מדינת ישראל נ' אריה ברוכיאן (24.12.17)). באשר לטענה בדבר אכיפה בררנית, הרי שהמדינה הבהירה שלא העמידה את שני הנוסעים הנוספים ברכב לדין בגין החזקת ההרואין מחוסר ראיות; מה-גם, שהמערער הודה הן במשטרה והן בבית-המשפט שסם ההרואין היה שייך לו. העובדה שאחד מחבריו של המערער לא הועמד לדין בגין החזקת סם מסוג חשיש שנתפס בכיסו, אינה מקימה עילה להקלה בעונש; ומכל מקום, בית-המשפט קמא ציין, כי הביא בחשבון לעניין העונש את העובדה שהמעורבים האחרים באירוע כלל לא הועמדו לדין. העונש שהוטל על המערער בסופו של יום אינו סוטה מרמת הענישה הנהוגה, ודין הערעור, אפוא, להידחות.

9. על-יסוד האמור לעיל, הערעור נדחה.

מזכירות בית-המשפט תמציא עותקים מפסק-הדין לב"כ הצדדים ולשב"ס.

ניתן היום, ל' בתשרי תשע"ט, 9 באוקטובר 2018, בהיעדר הצדדים.

אלי אברבנאל, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, סגן נשיא